

[Lilli Gyldenkilde]

de selv sætter i værk, hvad enten det er med eller uden statstilskud. Jeg skal anbefale vores ændringsforslag og bede om udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Endelig skal jeg ikke undlade at sige til de radikale, at det kunne være morsomt for dem, som er lidt historisk interesserede, at iagttage, hvordan de radikales kurs har været her i folketinget fra 1980 til 1982. Da dette jobskabelsesforslag blev forelagt folketinget for godt et år siden, var hovedargumentationen fra de radikale, at man ikke ville have med det at gøre, hvis det skulle administreres af arbejdsmarkedsnævnene, fordi det var et bureaukratisk værk, hvor kun organisationerne sad og bestemte hen over hovedet på folk. Og hvad ser vi så nu? Vi ser de radikale lave ændringsforslag, som betyder, at bureaukratiet vokser, at magten er lagt endnu mere over til arbejdsmarkedsnævnene, altså i stik modstrid med, hvad de radikale tidligere har sagt. Det er ikke overraskende for mig, men det kan jo være, det er overraskende for andre.

Lawaetz (FP):

Jeg har før sagt, men jeg vil gerne gentage det, at jobskabelse er et elendigt ord, et nyt ord opfundet som en sidste udvej i den elendige situation, vi befinder os i.

Ved første behandling af jobskabelseslovsforslaget var der en række ordførere, som var venlige. Jeg var selv begrænset venlig, fordi jeg fandt intentionerne bag lovforslaget fornuftige, og vi lovede en saglig behandling i udvalgsarbejdet.

Har der så været en saglig behandling? Ja, det har der. Vi har som sædvanlig stillet en række spørgsmål, og vi har fået nogle svar, som vi kunne tænke os til i forvejen. Men regeringen har ikke under udvalgsbehandlingen lyttet til hverken fremskridtspartiets eller andre partiers fornuftige og saglige indvendinger.

Regeringen har stort set indtil dette øjeblik ikke rykket sig en tomme, bortset måske fra nogle praktiske ændringsforslag fra arbejdsministeren, som vi ikke kan have noget imod. De ting, som støder andre partier, har man ikke pillet ved, og derfor står vi i dag med en række ændringsforslag, som endeligt skal udforme den lov, som er så afgørende, og som vi skal stemme om på fredag, en mærkesag for regeringen, en del af regerin-

gens handlingsprogram, som jo hverken helt eller halvt er ført ud i livet.

Hvilke ændringsforslag kunne gøre lovforslaget mere fornuftigt og således mere acceptabelt? Der er tre, som fremskridtspartiet finder meget vigtige.

Det radikale venstre foreslår som omtalt, at loven i princippet kun skal omfatte 18-25-årige. Det betyder to ting: at man særlig hjælper de ca. 70.000 unge, som vi her i folketinget har brugt enormt megen tid på at diskutere, men som vi stort set ikke har gjort noget for, og dernæst, at ordningen bliver billigere, og det kan der være god grund til at gøre den, eftersom regeringen i dette øjeblik endnu ikke ved, hvorfra den får kapitalen, driftsmidlerne, til at gennemføre jobskabelsen. Den aner ikke, om den får dækning gennem de evigt traditionelle nye forslag om skadelige afgiftsforhøjelser. Det er blevet sagt tidligere i dag, at det vil koste arbejde i stedet for det modsatte, og det vil i den sidste ende gå ud over den jævne borger.

Så længe man ikke ved, om man får denne dækning, er det vel svært selv for regeringen at tage stilling, men i alle tilfælde er det et plus, at dette ændringsforslag fra de radikale betyder, at ordningen bliver væsentlig billigere. Fremskridtspartiet kan stemme for de radikales ændringsforslag.

Det andet epokegørende ændringsforslag er stillet af de konservative og fremskridtspartiet, og det lyder dejlig enkelt: »Arbejdet skal udføres af private firmaer.« Det er klart udtrykt, og det sikrer os imod, at det offentlige starter en produktion, der betyder konkurrenceforvridning. Og så er der en ting mere, som jeg finder meget væsentlig: i dag kan man nemt betragte den slags arbejde som beskæftigelsesterapi – fru Lilli Gyldenkilde var inde på det – men i det øjeblik det er private firmaer, der udfører hele arbejdet, vil denne specielle betegnelse naturligvis falde væk, og de unge kommer ind på en almindelig arbejdsplads, hvilket er langt sundere end at blive sat hen i krogen med et eller andet konstrueret beskæftigelsesarbejde.

Fremskridtspartiet går varmt ind for dette ændringsforslag.

Det tredje meget vigtige ændringsforslag er stillet af fremskridtspartiet; det er ændringsforslag nr. 15, og det lyder kort: »Aflønningen til personer i arbejdspladser efter denne lov skal være den til enhver tid på